

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

22 IV. 1985

ze dne

10 SDO
**RÁDKY NEJEN PRO ZASLOUŽILÉHO UMĚLCE
ALBERTA JANIČKA**

Mušketýři po 141 letech

Když jste mi oznámil, že uvedete „Tři mušketýry“ v baletní podobě, překvapilo mne to. Ne proto, že jste si troufal slavný román Alexandra Dumase převést do taneční podoby, spíše pro jeho rozsáhlost. Každý knižní svazek je totiž přímo nabitý epizodami. Já si neuměl představit jejich vypočtení v tak krátkém čase a k tomu ještě pohybem. Musím se vám však omluvit. Dnes vím, že to jde. A znamenitě.

Velkým spojencem při naplnění takového záměru je hudba Venadije Basnera. S každým jejím taktem jsem vám dával za pravdu že se podobá Prokofjevově muzice a při tom je originální. Dramatická až výbušná, vzápětí zase lyrická, při Porthových kouscích ve finále prvního dějství vzletná, téměř rozverná. A jsou místa, kde působí i vysloveně moderně! Krátce — baletnější hudbu, postihující navíc i dobový kolorit děje, jste si snad pro vaše vyprávění tancem ani nemohl přát.

Vyprávění tancem... Už ten nečekaný začátek... Nechal jste všechny postavy znehybnět a střídavým nasvěčováním krále Ludvíka XIII., kardinála Richelieua, Anny Rakouské, vévody z Buckinghamu a jejich spojenců tří mušketýrů jako kdybyste říkal: hle, diváku, toto budou tví průvodci.

Přiznám se, že po souboji D'Artagnana s gardisty jsem měl obavu, zda šermířské duely nepřehluší vše ostatní. Ale vy jste zvolil únosnou míru. I díky hostujícímu Liboru Olšanovi byly nastudovány přesvědčivě. S přibývajícím časem se každý z dvanácti obrazů sléval v potřebnou

syntézu, ve které bylo místo pro intriky dvora i prostý pařížský lid.

Čím byl pro Dumasův román vydaný před sto jedenáctičtyřiceti lety ilustrátor Maurice Leroire, tím se stali pro vás herci. Každé představení dala správnou konturu a dotáhla ji k přesvědčivosti. Libor Bernklau k výbornému vytančení D'Artagnana připojil i jistou míru dobráckosti, zatímco alternující Jiří Štark zase zaujal víc vojáckostí postavy. Kus srdce i své charakteristické letory prokázal Ctirad Ondráček jako Porthos. Znamenitá je i Libuše Kuklová v roli Mylady Wintrové. Solidní výkony odvedly i obě alternantky paní Bonacieuxové (Ilona Felgrová a Zuzana Holeková), stejně jako ostatní sólisté. Precizně se prezentuje i sbor.

A ještě něco, nesmí v řádcích, adresovaných šéfu baletu SDO, zasloužilému umělci Albertu Janičkovi, chybět. Je to zmínka o sympatické snaze seznamovat ostravského diváka s baletními díly současných autorů. Po Manor se přátelé baletu dočkali v krátkém čase další úspěšné novinky a právem se mohou těšit do třetice, na podzimní nastudování Marné opatrnosti (ba)